

11 iunie - 17 iunie

Ultimele zile ale misiunii lui Isus

Textul de memorat: „Atunci Isus le-a zis: «În noaptea aceasta, toți veți găsi în Mine o pricină de poticnire; căci este scris: «Voi bate Păstorul, și oile turmei vor fi risipite.»»” (Matei 26:31)

În acest studiu, îl vedem pe Isus parcurgând momentele finale ale lucrării Sale pe pământ, premergătoare răstignirii. Lumea, chiar întregul univers, se află în fața momentului crucial al întregii istorii a planetei noastre.

Foarte multe lecții pot fi extrase din evenimentele asupra cărora ne vom opri în această săptămână, dar, în timp ce vom parcurge studiul, am vrea să ne concentrăm în special asupra uneia: aceea a libertății de alegere. Să urmărim cum au folosit diferite personaje mărețul și prețiosul dar al libertății. Să vedem consecințele importante, chiar veșnice, ale folosirii, într-un fel sau în altul, a acestui dar.

Petru, Iuda și femeia cu vasul de alabastru - toți au avut de făcut alegeri. Și Isus a trebuit să facă alegeri, și cea mai importantă dintre toate a fost aceea de a merge la cruce, deși natura Sa umană se împotriva cu toată puterea: „Tată, dacă este cu puțință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu” (Matei 26:39).

Faptul că omul a abuzat de darul libertății de alegere L-a adus pe Domnul Isus în acest moment în care El însuși a trebuit să aleagă dacă să ne salveze sau nu de la distrugerea adusă asupra noastră de acel abuz de libertate.

Duminică, 12 iunie - Gestul frumos al Mariei

Ultimele capitole ale Evangheliei lui Matei relatează ultimele zile ale vieții lui Isus pe pământ. Mântuitorul urma să moară pe cruce, să învie și să Se descopere pe deplin ca Mântuitorul lumii, răstignit și înviat. Oricât de mult Îl iubeau și Îl apreciau pe Isus cei care Îl urmau atunci, ei mai aveau încă multe de învățat cu privire la cine era El și ce urma să facă pentru ei. Astăzi, având la dispoziție scrierile întregii Scripturi și, în special, explicațiile pline de putere ale lui Pavel cu privire la moartea ispășitoare a lui Isus, noi știm cu mult mai mult despre ce urma să facă Isus pentru noi decât știau, la vremea aceea, urmașii Săi.

1. Ce a determinat-o pe Maria să facă acel gest extraordinar. De ce a apreciat Domnul Isus atât de mult gestul ei? Matei 26:1-16

Să observăm că Matei plasează episodul ungerii lui Isus cu mir - care a avut loc, probabil, înainte de intrarea Sa triumfală - în cadrul complotului de a-L ucide, care era în desfășurare. În timp ce unii dintre cei apropiați de El plănuiau să-I facă rău, alții revărsau asupra Sa dovezile unei iubiri și ale unui devotament fără margini, cum a făcut Maria, spărgând „un vas de alabastru cu mir foarte scump” (vers. 7).

În timp ce ucenicii se plâneau de risipa făcută, Isus a spus că ea a făcut „un lucru frumos”. Prin acest gest, care, la prima vedere, putea să pară extravagant, femeia a arătat profunzimea sentimentelor pe care le avea pentru Isus în inima ei. Deși, cu siguranță, ea nu știa tot ce avea să urmeze sau ce semnificație aveau să aibă evenimentele, înțelegea suficient ca să știe că îi datora foarte mult lui Isus și, în felul acesta, dorea să își arate recunoștința. În același timp, ucenicii, care, cu siguranță, văzuseră mult mai mult din ce făcuse Isus decât văzuse această femeie, încă nu înțelegeau pe deplin lucrarea Lui.

„Uleiul turnat pe capul și picioarele lui Isus era un simbol al inimi dăătorului, o inimă plină de iubire care se revărsă. A fost o demonstrație a unei iubiri hrănite din izvoare cerești până când s-a revărsat în afară. Și darul acela al Mariei, pe care ucenicii l-au considerat o risipă, a făcut să se repete de mii de ani aceeași revărsare de iubire din inimile sensibile ale altora.” - Ellen G. White, *Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea*, vol. 5, p. 1101

Tu cum răspunzi la tot ce a făcut Isus pentru tine?

Luni, 13 iunie - Un nou legământ

2. Citește Matei 26:17-19. Ce semnificație are faptul că ultimele scene din viața lui Isus s-au desfășurat în perioada Paștelui? Vezi și Exodul 12:1-17; 1 Corinteni 5:7.

Istoria exodului este istoria mântuirii, a eliberării - o lucrare pe care o face Dumnezeu pentru cei care nu o pot face singuri. Ce simbol potrivit pentru ce avea să facă Isus pentru noi toți!

3. Citește Matei 26:26-29. Ce semnificație au cuvintele din versetul 29?

Isus le atrage atenția ucenicilor către semnificația mai profundă a Paștelui. Eliberarea din Egipt a constituit o minunată manifestare a autorității și a puterii lui Dumnezeu, dar nu a fost de ajuns. Nu a fost aceea izbăvire de care evreii aveau nevoie cu adevărat, la fel ca oricare dintre noi - eliberarea din păcat și darul vieții veșnice. „Și tocmai de aceea este El Mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați să capete veșnica moștenire care ne-a fost făgăduită” (Evrei 9:15). Isus le îndrepta atenția către adevărata semnificație a vinului, către adevărata semnificație a pâinii; toate acestea arătau către moartea Sa pe cruce.

Astfel, spre deosebire de sacrificiile animale care arătau către moartea lui Isus, care avea să aibă loc în viitor, participarea la Cina Domnului ne îndreaptă atenția spre trecut, către același eveniment - jertfa Domnului Isus pe cruce.

Și totuși jertfa Mântuitorului nu a însemnat sfârșitul istoriei. Când le-a spus ucenicilor: „... de acum încolo, nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua când îl voi bea cu voi nou, în împărăția Tatălui Meu” (Matei 26:29), Domnul le-a îndreptat atenția spre viitor, spre revenirea Sa și dincolo de ea.

Gândește-te la afirmația lui Isus că nu va mai bea din rodul viței până când nu vom fi și noi împreună cu El în împărăția Tatălui Său. Ce înțelegi și ce simți din partea Lui, în aceste cuvinte?

Marți, 14 iunie - Ghetsimani

În săptămâna Paștelui, preoții sacrificau mii de miei la templul aflat pe înălțimea de lângă Valea Chedronului. Sângele mieilor era turnat pe altar și apoi curgea printr-un canal în pâraul din această vale. Probabil că apa se înroșea de la sângele mieilor. Isus și ucenicii Săi trebuiau să treacă acest pârau, în drumul lor spre Grădina Ghetsimani.

4. Citește Matei 26:36-46. De ce experiența din Ghetsimani a fost atât de grea pentru Isus? Ce s-a întâmplat acolo de fapt?

Nu de moartea fizică se temea Isus când S-a rugat să nu bea „paharul”. Paharul care îl îngrozea era despărțirea de Dumnezeu. Isus știa că a deveni păcat pentru noi, a muri în locul nostru, a primi asupra Sa mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului însemna a Se despărți de Tatăl Său. Călcarea Legii lui Dumnezeu era un lucru atât de grav, încât cerea moartea făptașului. Isus a venit tocmai pentru a lua moartea asupra Sa, ca să ne cruțe pe noi de ea. Aceasta era în joc acolo, pentru noi.

„Cu implicațiile acestui conflict înaintea Sa, sufletul Domnului Hristos era plin de teama despărțirii de Dumnezeu. Satana îi șoptea că, dacă devenea garantul unei lumi păcătoase, această despărțire avea să fie veșnică. El avea să fie identificat cu împărăția lui Satana și niciodată nu va mai putea fi una cu Dumnezeu. [...] Momentul teribil sosise - momentul care avea să hotărască destinul lumii. Soarta neamului omenesc atârna în balanță. Domnul Hristos ar fi putut refuza să bea paharul care i se cuvinea omului vinovat. Nu era încă prea târziu pentru acest lucru. El ar fi putut să-Și ștergă sudoarea de sânge de pe frunte și să-l lase pe om să piară în nelegiuirea lui. El putea spune: «Călcătorul de lege să-și primească pedeapsa păcatului său, iar Eu voi merge înapoi la Tatăl Meu.» Va bea oare Fiul lui Dumnezeu paharul amar al umilinței și chinului? Va suferi oare Cel nevinovat urmările blestemului păcatului, pentru a-l salva pe cel vinovat?” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, pp. 592, 595 (687, 690)

Gândește-te la disponibilitatea lui Isus de a suferi în locul nostru? Ce simți în legătură cu aceasta?

Miercuri, 15 iunie - Iuda își vinde sufletul

Cât de tristă este istoria vieții lui Iuda! Dacă ar fi murit înainte de a merge ultima dată la Ierusalim, poate că ar fi rămas în istoria sacră a marilor eroi și multe biserici i-ar fi purtat numele. Dar numele lui va fi asociat întotdeauna cu trădarea.

5. Cum te ajută următoarele pasaje să-ți explici acțiunile lui Iuda? Ioan 6:70; Luca 22:3.

Noi putem să-l învinovățim pe Satana pentru ce a făcut Iuda, dar întrebarea rămâne: Prin ce i-a permis Iuda Diavolului să-l împingă la trădare? S-a spus că Satana a urmărit să-l aducă și pe Petru aici (Luca 22:31). Cu toate acestea, diferența trebuie să fi fost dată de faptul că Iuda a refuzat să se predea cu totul Domnului; probabil că el s-a agățat de un anumit păcat, de un anumit defect de caracter care i-a oferit lui Satana ocazia să se strecoare în mintea lui și să-l determine să facă ce a făcut. Vedem și aici o consecință grăitoare a libertății de alegere.

6. Citește Matei 26:47-50 și 27:1-10. Ce lecții ar trebui să extragem din trista istorie a lui Iuda?

Iată-l pe Iuda în fruntea grupului format din soldați, preoți și bătrânii poporului. Ce moment măreț pentru Iuda, când are puterea în mâinile lui! Când deții ceva ce oamenii își doresc, ai o putere uimitoare, așa cum are Iuda aici. Și totul este în favoarea ta, cel puțin atâta timp cât ai ce vor ei. Dar, dacă mulțimii îi pasă de tine doar pentru că ai ce își dorește, după ce va obține de la tine ce a vrut, nu mai are nevoie de tine și te abandonează. În câteva ore, Iuda va fi singur, fără nimic.

O altă lecție importantă este legată de prețul pentru care Iuda și-a pierdut sufletul pentru totdeauna. Treizeci de arginți. Azi, valoarea ar echivala cu salariul primit pentru una până la patru luni, în funcție de moneda pe care o luăm în calcul. Chiar dacă ar fi primit de zece sau de o sută de ori mai mult, vedem cât l-a costat în realitate! Și istoria ne arată că, până la urmă, a pierdut și banii aceștia. Nu s-a bucurat deloc de ei, ci i-a aruncat înapoi, la picioarele celor care i-i dăduseră. Ce exemplu grăitor pentru faptul că orice ne face să ne îndepărtăm de Isus, să ne pierdem sufletul, este la fel de inutil ca banii primiți de Iuda. Acest om a fost atât de aproape de viața veșnică, și totuși a ales să renunțe la ea pentru nimic!

Joi, 16 iunie - Tăgăduirea lui Petru

Isus a știut dinainte că Iuda va alege, în mod liber, să îl trădeze - una dintre numeroasele ocazii în care Biblia ne arată că prestața lui Dumnezeu în ce privește deciziile noastre nu ne limitează în niciun fel libertatea de a lua aceste decizii. El a știut nu numai de trădarea lui Iuda, ci și că Petru, în ciuda bravadei lui, în momentul crucial avea să fugă și să îl renege.

7. Citește Matei 26:51-75. De ce crezi că s-a lepădat Petru de Isus?

Adesea considerăm că Petru L-a renegat pe Isus pentru că i-a fost frică. Și totuși, după Ioan 18:10, Petru a fost cel care a avut curajul să scoată sabia împotriva soldaților romani! Petru era gata să se avânte până când l-a oprit Isus!

Așadar, ce l-a făcut pe Petru, ca, de la momentul când flutura amenințător sabia, să ajungă, doar puțin mai târziu, să spună că nu îl cunoaște pe Isus? De ce a spus că nu era ucenicul Său? De ce a spus: „Nu cunosc pe omul acesta!” (vers. 72)?

Poate pentru că și-a dat seama că nu îl cunoștea pe Omul Isus, că nu știa pentru ce venise și nici ce însemna arestarea Lui. Probabil că, într-un moment de panică, a negat că L-ar fi cunoscut vreodată. Poate că Petru L-a renegat pe Isus când și-a dat seama că nu înțelegea ce face El; poate a abandonat totul când, văzând ce se întâmplă, a crezut că Isus a abandonat totul. Petru încă se încredea prea mult în propria capacitate de a înțelege lucrurile, în loc să-și pună toată încrederea în Isus, și aceasta deși văzuse atâtea lucrări extraordinare ale Lui și făcuse acea curajoasă mărturisire de credință că Isus era Hristosul (Matei 16:16). Tăgăduirea lui Petru ar trebui să ne spună că toate minunile și semnele din lume nu ne vor păstra credința în Dumnezeu, dacă inima noastră nu îi este predată pe deplin.

În relatarea din Luca, a treia oară când Petru a negat că era ucenicul lui Isus, Domnul însuși „S-a întors și S-a uitat țintă la Petru” (Luca 22:61). Aici apare cuvântul *emblepo*, care este folosit și când se spune că Isus a privit adânc în sufletul lui Petru, atunci când s-au întâlnit prima dată (vezi Ioan 1:42).

Ce speranță găsim aici în ce privește dragostea pe care o are Dumnezeu pentru noi chiar și atunci când cădem, așa cum a făcut Petru?

Vineri, 17 iunie - Un gând de încheiere

În 1959, doi criminali au intrat într-o casă din Kansas și au ucis doi adolescenți și pe părinții lor. Înainte să fie găsiți criminalii, fratele tatălui ucis a scris următoarea scrisoare în ziarul local. „Sunt multe resentimente în această comunitate. Am auzit de mai multe ori că, atunci când e găsit, ucigașul ar trebui să fie spânzurat de cel mai apropiat copac. Să nu ne lăsăm pradă acestor sentimente. Fapta este comisă și încă o viață luată nu va schimba situația. Haideți să iertăm și noi cum vrea Dumnezeu să iertăm. Nu este bine să păstrăm dușmănie în inima noastră. Celui care a făcut această faptă îi va fi oricum greu să trăiască mai departe cu el însuși. Nu va putea să-și găsească liniștea decât mergând la Dumnezeu să ceară iertare. Să nu stăm noi în calea lui, ci să ne rugăm să-și găsească pacea.”- Truman Capote, *In Cold Blood*, p. 124

Vedem aici o puternică expresie a harului pe care ni-l oferă Hristos tuturor. Chiar și după ce Petru L-a tăgăduit, Hristos l-a iertat și i-a încredințat lucrarea câștigării de suflete. El știa ce era în Petru chiar înainte ca Petru însuși să știe. Și totuși, dragostea și harul Său au rămas aceleași, în ciuda faptului că Petru era singurul vinovat de acțiunile lui.

Când avem de-a face cu oameni care fac greșeli asemănătoare, cât de important este să învățăm să manifestăm har față de ei tot așa cum am vrea să se manifeste față de noi înșine!

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 împărați 15-21

1. Ce a zidit Iotam în vremea cât a fost împărat?
2. Cui au început să i (li) se închine copiii lui Israel și să slujească atunci când au părăsit poruncile Domnului?
3. Unde s-a dus Ezechia după ce i-au fost spuse toate cuvintele lui Rabșache?
4. Cât a domnit Manase în Ierusalim?

Viața lui Iisus, capitolul 77

5. Cum L-ar fi tratat soldații romani pe Isus dacă ar fi avut lumina pe care au primit-o conducătorii iudei?